

НОВА ХАТА

1978

ДВОТЯЖНЕВИК

Передплату і адмова-
лення приймає:

Адміністрація: Львів,
вулиця Косцюшки ч. 5.
Крайовий „У. Н. М.”:
Львів, ул. Сикетуська 20.
Телефон 294-73

Ціна числа 80 сотників.

Передплата в крані:
річна 16 ал.
піврічна 8.50 ал.
чотирьохрічна 4.50 ал.

Передплата в Ч. С. Р.
річна 80 Кч.
піврічна 40 Кч.
чвертьрічна 20 Кч.

Переплати в Румунії:
річні 500 лейн,
піврічні 250 лейн,
чотирьохрічні 130 лейн.

Передплату й замовлення на
Буконні приймає:
Книгарня „Базар“
Cheridoul, str. Andrei Saguna 2

Передплата в Америці й Канаді:
річна 3 дол.
піврічна 1.50 дол.
чвертьрічна 75 центів.

Переплату и замовлений
приймає:
Mrs. G. Gallan
1184 Atwood Rd
Philadelphia Pa. U. S. A.

НД РЕДАКЦИЈЕ

Рукописи простими прислати
тима переписав на одній стороні
паперу. Надісланих рукописів ре-
дація не звертає і з тієї сторони не
діється.

3MCT:

Л. Гадзюк: На тойбі ділячці працює
У кооперативних радах
С. Юхимів, Чарівник
Ті, що вийшли
Купили для парку
О. Бережницька-Будзюк: На огорожу
виставили
Дрібно, але практично
М. Гавриш-Костешук: Огород
Мешканці збудували плеті
В. Петров: Адам О. Костешук

1. 证明：若 $f(x)$ 在 $[a, b]$ 上连续，且 $f(a) = f(b)$ ，则存在 $\xi \in (a, b)$ ，使得 $f'(\xi) = 0$ 。

У випускних рядів (9 іст., 1 Па-
тинського. Кутюк для науки 13 іст., Чи-
тальня експонув. пені 13 іст.)

К Малицька: РІДНІЙ ПРО-
МИСЛІ - Діточа реліг. Бібліотека
Релігійного Союзу, Українська
Кооператива, ч. 70. Львів, 1905.

Переанкова суспільства му-
сить почати від дітей. Тому за-
дієвавши господарськими спра-
вами треба зловжити їм дарунок.
А це не означає, а доверенні
показати кимале доброго виходу.
Тому треба почати почати діло-
матичного владного Константина
Маліков. що означає за за-
дієвши відомостями відрозуміти.
Дитяча реліг, Рідний Промисел"
це саме перша сирота.

У наш ррвй вступавши тй ризик кооператива. Можна з учасницями в їх синназавати вступави якості ввдизну і виготовлює квалитет впршнх у її пості. Ввдповддй квалитету та синназави ввдизну ввдизну продукції або торгової пвлчеркуют кожний вступави та пвлбляють ввдизну до мавно ввдизну.

І тому як раз ми маємо багато роботи. Школяри, які мають господарськими справами. Розвинути дитячу уяву такою легкою формою. Справити дитинку вже є не навчання поглибити й поширити.

Ірина Гладка: ЯК УЛАДЖИВАТИ СВЯТО КОСПЕРАЦІЇ. Бібліотека Ревіз Союзу Українських Кооператив ч. 7. Львів, 1934. Ст. 16.

Свято кооперативі стає в нас традиційним. Минув час коли кооперативний рух обговорювався стисло технічною стороною своєї праці. Може час в думати про піднесення культурного життя своїх членів. А свято кооперативі є пер-

шини щодня до того. Об'єднане всіх в одну святочну громаду, дає негледати сил і сил, розвиває культурною розумом і підбильноє.

Ірина Гладка дає у свій невеличкий брешківський підбіблійний магазинчик таке свято. Звернула увагу на солідну підготовку, начеркнула програму, поділила крапки. Кооперативний пісню, декламує та святий картини є в бібліотеці Р. С. У. К.; всі вони тут докладно розглядають.

Канікелька ілюстрована світляч-
ками з кооперативних світ.

Харита Кононенко: НА ГРЯДКАХ. Песни на 2 ді. Бібліотека "Сільськогосподарського" ч. 146. Львів, 1939. Ст. 24.

Хліборобський вишкіл молоді проводить дуже важливу роботу серед сільського доросту. Праці ця в першу чергу фахова, але в даль-шою її культурницька. Виступить передзаклуги міланн чисел пера-личного містички „Хлібороб-ськи Молодь“, що його мала „Сільський Господар". Того само-го тиву в оця песня, що П хочемо обговорити.

„На гризках“ вироджує гала-
ктика в атмосферу калібробського
біноклу. Перша дія показує сур-
ток сім'яного дозріву на висоті.
Ціти розвиваються грою в при-
тому від розуму про цілий для
всх сиромі. В селі знайомий сур-
ток калібробського біноклу, при-
ходить галетки. Сіуть, змилання.

В другій ці бачимо вже виді-
дані халібробовий принцип. Виступа-
ють бурики-халіброби та зводять-
ся в певний німеч дівички-халі-
бри в певному баченні. Між ними йде
розмова, співає, співає й танцює. Все
це відбувається в певному тлі, тоб-
то розмовляють тільки й не музич-
но.

[illegible]

Ми бачимо, популярна література в нас щораз краще постає. Треба побіжати щоб як найбільше жити. Чоловік за всім пікір ішло село завжди легкий простий, так що їм дуже подобає дорога до мезинного брата".

4. 15.

Ірина Глазка.

На новій ділянці праці

Приглядаючись діяльним життям, що в них доводиться фахово приймати сучасній українці, бачимо її порівнянні з минулим чимало перемін. Жінки спеціалізуються у своїх ділянках, що їм раніше не присвячували уваги або тільки в аматорстві, дорічковими ними займались. Сьогодні молоді жінки повільно виконують такі звання, що колись перед роками були невідомі, бо щойні потреби й досягнення сучасного суворого життя їх породили. А коли бачимо, що жінки добувають доступ не тільки до існуючих ділянок праці, але відкривають щораз то нові — то не засвідчує добре про їхню інвенцію й творчі сили. Теоретичні цілі науки дійсності дискусії, отому чи жінка надіяється на певні становища, напр., судді-фахівці, або судді присяжного, можемо модифікувати в такий спосіб: чи є сьогодні жінки, що в цьому жінка — в відповідній теоретичній підготовці, а виразним нахилом працювати в тому напрямі, з метою і амбіцією — не спинула б на вершні свого завдання? Напевне нема.

Якщо-ж і є пости, на яких жінки в білим кружком — то це мабуть тому, що до них треба перенести стільки об'єктивних „матеріальних“ труднощів і перешкод, що лише винятки аномалії жінок рішаються їх добувати.

Нові ділянки праці відкриваються перед молодим жіноцтвом у зв'язку із розвигливою динамікою наших національних установ і суспільних рухів.

Молоде жіноцтво доповняє своє загальне звання ще й фаховим знанням, бо знає, що в громадській службі не вистачає тільки добра волі й охоти людини до праці. Сьогодні, чи тому, що форми суспільного життя так розрослись і строго зріжаними стали, чи тому, що багато покінчилось, суспільна праця є предметом окремих методичних студій, а вона охоплена в наукові правила. Щоб

працювати з успіхом в одній ділянці, треба ованувати комплекс споріднених справ, треба ованувати методичку й механіку праці, треба не лише хотіти, але й уміти працювати на даній відтинку.

В нашій кооперативній русі значно категорію фахових працівниць-пропагаторок, перед кимось роками у нас ще невідомих. Пона не постанала випадково, тільки потреби мільйонного життя, інтерес руху покликати пропагаторок до праці. Кожен суспільний рус впливає на формування прикладної опії. Визоває і самий факт свого існування на діло і певною свідомою та діяловою акцією. Подібно кооперация мусить дбати, щоб загаль громадства не ідентифікували кооператив тільки з кількома тисячами крамниць, каст широбничих підприємств, але, щоб бачили у ній човник, що реформує суспільство і сцementsує національну спільноту. Треба широкими кругами громадства вишукати основу й мету кооперативного руху, на припрах не щоденного кооперативного будівництва дати доказ, що це не є фантастична вигадка, але велика конструктивна сила і самооборона нації.

Одним словом: треба вести пропаганду.

Практика виявила, що до пропагандивної роботи жінки дуже добре надаються і за розміром не довгий час інституція пропагаторок кооперативу приймалась в нашій кооперативній світлі. Досить багато дивчат працює на цих становищах, або готується до праці на них. Не думаймо, що ця тіснота, яка панує на нашому ринку праці скермовує наше молоді жіноцтво до цієї нової праці.

У психіці сучасних дівчат (як і взагалі кожного покоління) довершується багато перемін. Пам'ятаймо, що частина з них переходила школу пластового, чи хоча й таборного виховання, яка безумовно залишила слід на їхньому розумі і законів життя та місця

і завдань одиниці в спільноті. Молоде жіноцтво прагне не спокійного чи вибагливого життя, тільки через активнішого й більшого самостійного. Воно хоче не тільки втихомирити голод праці, але хоче працювати для якогось великого руху. Жінки молоді не падають їм твердо, непомітною дорогою, щоб тільки мати почуття, що — працюючи в такий спосіб — стається щось нове для нації. Ця причина свідомо, або підсвідомо спонукує чимало дівчат писати чи говорити: „я хочу працювати в кооперативній русі“.

Духову газетку пропагаторки кооперативу можна коротко інтерпретувати ось як: вона мусить бути бистра й метка, мата організаційний хист, уміти й любити проповідати. Мусить уміти зєдинити в праці запал і річливість, але так, щоб річливість не перетворилась в автоматизм, а запал у бездорожжя чи непотрібну екзальтацію. Увесь час пропагаторка має до діла і різними людьми: такими подібними до себе й такими відмінними. Щоб до них дійти, мусить пропагаторка аналізувати шостим зислом жінки — інтуїцією — ці різниці й схожості з дрібних камінців свого досвіду ставити пошест до їхніх душ.

Терен праці пропагаторки кооперативу — це передусім сільське жіноцтво.

Як випадатиме зустріч і співпраця молодих дівчат із старшими сільськими господарками? Можемо бачити, що деяким видається, що сама різниця літ створить між ними нехолодну межу, що трудно буде їм знайти спільну мову.

Але саме життя вже давно розвіяло ці сумніви й побоювання. Сільське жіноцтво, як виявляється, горнеться до цих молодих носіїв кооперативної ідеї. Воно слухає наук, вказівок, порад пропагаторок, віддається в глибини свого життя і бачить у ній те, що повільно підпасти зміні. Пізнає теж,

У кооперативних рядах

Щільний ряд жінок співпрацює в кооперативному ділі. Є рядові працівниці, є також кваліфіковані сили та провідні одиниці. Всі вони вносять свою частку в велику гуртову роботу. Які не жінки? Як і де працюють? Школу знатком старалось відповісти на це питання. Подіємо відповіді працівниці різного типу.

Імя: Ольга Чайківська.

ДІРНИЦЯ ПРОМ-БАНКУ

Пром-Банк, як відомо, веде широку акцію дрібної оцінки. Діркою займаються свідомі одиниці, що розуміють цю цінність праці. Мало є між ними дорос. Та ті, що взялись за таку роботу, не відступили з того як відхрещ.

Про виробні "Дірки" збирає службівниця установи імя. Ольга Чайківська. Працює вже два роки. Вона такла, про цінність стигає дрібну оцінку. Скільки? Найменше двісті сотків. Але бачачи, що робітниця складає в банку Де-то має якусь економічну мету в тому складі 2 або 3 за тисячу. Складають дуже рідко. Інші не відчували того, який стигути їм як кімнатні китиці при виплаті. А планів у ряді потреби можуть порівняти з кількома золотими.

Чи початки були трудні? У цій установі ні. Але в суспільній "Дірці" розкладає збірники. в Гали Коритки, що робітниця зрозуміла не мали дорос. Важко було стигнути кілька сотків від них. Але во почули чисті, коли їм стали в пригоді ці соціальні оцінки, а тоді вже почали самі пригачувати збірники, щоб стигати з них оцінки у суботу.

Оттак збирають оцінки збірники кооперативної клітки. Майже без кооперативного свідомості, але з громадським початком кладуть свою частку в південну кооперативного діла.

ПРОПАГАТОРКА "ДУНИ"

Планів і гладко розкладає про свою працю пропагаторка "Суспільного Промислу". Так і ланці, що "слова" знарядили праці в Володимир Святий.

Як дісталась до "Дуні"? ... Арештування ще в семінарі не дозволило покінчити школу. Треба було шукати шкільні. Дунилося шкільні фронті, або

но. Подалась до "Суспільного Промислу", але мила почулась, що є тільки в пропаганді місце, то не могла працювати. Рік ще поспішила дома з такою згоди, що праці. В першій же році віддалась тому, що довше жила міської не могла бути втримати. Але згодом прийшла і ось тепер виступає як пропагаторка.

Давніше ходила більше по двох. Справляла мистецтва, куди-то за музичною, від хати до хати, від дверей до дверей. Нерідко починали та двері, щоб наговорили дурниці. Спершу на такий "прихід" не раз падали дох, у хатку, але звиклившись, обтерали очі, що і треба було їм даліше і вони усміхались і великі словами наговорили дурниці для товаришів різної фабрики.

До різниці людей — різно треба віддавати. Одні мовили на хату і вже зрозуміли пропагаторку, але тут жінки — якої народності, чим можна собі добути прихильність господарів, як шити. Маму ведуть дох через дитину, яку господарі кималісенько для П. робили і швидко тоді можна говорити про продукт з успіхом. Нерідко господарі розмовляють і такі треба вислухати цілі історії з різноманітних дитин, що господарських класів. Найгірше, коли вже на першій відвідині строго пропагаторку починає прохитати і збенгачити її. Як тільки вона такого дитину викликає уміх і свободою і швидко їде до другої хати. Але треба вчитися виступати.

Найгірше стається до пропагаторки, коли робітниця, ремісниця і т. п. верстат. Все жінки, все різні, такують.

Володимир Святий про працю.

Що однієї годі, коли продукт не був ще таким добрим як тепер, купували його, найбільше будуть купувати те, що. Найбільше почастіше треба вислухати від жінки інтенсивної, а найменше з Льва. Хоча вхідно перепереджувати, то і тут часто тріскають перші носки дитини, або відкидають на розмову до слухачів. Вей гуртими, що і так купували нашу виробу і хоча обсерваційний зміст пропагаторки, як продукт почав їм чужі виробу на очі, стало не манять грошей і в часі на розмову.

Все чини в жінки, хоча майже шкільні не хочуть купити, бо купувати свої виробу.

Тепер на найбільшій частині їдуть зі стійками на ярмарок, ринки і т. п. Це робить значну частку найпримісних. Хоча коли перший раз стала при стійку, то могла віддавати з себе як слова, то

тепер привела. Намі, коли торгується і тиснуть до стійки. Здебільше на Волинці, коли почули, що на до Львова та переконались, що не дійсно укріплення, то тиснуть і просто не пускають від себе. На показав на ярмарок, але менше привело. Намі, якості і дитини, жінки, не хочуть купувати.

Пришлось брати першості ще від знайомих. Деякі толаришми, коли стрічали при праці — "до півдня". Спершу було дорос з цієї причини, але тепер нічого собі з цього не робити. Найгірше різної прохити і не не можу нікому прохитати виступи. А що добре працює, то на не дох, що історію представили чужих форм, коли бачили як працює, коли її перебігати з такою формою, адже на краще уявляти.

Хоча тільки і не все відпочинок пропагаторки, але це тем різної уявляти, то можуть знаходити інші оцінки та нових людей.

ДІВЧА З МАСЛОСОВІЗУ.

Хіба можна кооперативна аналізу без "плішочки з Маслосовізу"? Вона ж уже вибіла в літературу, ота привітна молода дівчина в білому вбранні й фігурі.

П. Марта Калитовська працює вже четвертий рік у крамощі при вул. Золотий. Сиди, тріскаючи дитиною, порі оченята, веселиться посидати, ось ця Марта. Вей її тут знають і люблять. Бо коли великий рух працю, вона відіє скоро і привади всіх обслуговувати.

— Давніше так перебігали до складу до складу. А тепер ми вже довше сидимо на одному місці. Почалось, що краще працювати, коли ми добре знаємо свою клітку, а вона нас.

— Коли найбільший рух? Звичайно, вранці. Від семи до семи до дев'яти. Вей мовля. Від дев'яти до дванадцяти місця в яком. Полудні вже рух слабше і майже виступи зматеріється.

— Кооперативне пенсія? Що пенсія означає дитиною викладає в цій ділянці. Одна товаришавість, адже нас історію кооперативу, в Маслосовізу покріма Читаємо. Кооперативне Маслосовізу? Незабаром вже буде книга з його історії і ми вже бачили, дитини, а Марта з успіхом.

— Чи знаємо себе взаємно, дівчата з Маслосовізу? О, так! Панонки себе до чинили та конфіренції. Хоча складати здебільш скоро змінюється. Панонки відходять на прохитати, або на інші фронті. Найкраще викладати, адже...

— Але змінюють і нас неміж. Коли панонки викладає зміню, вони змінюють і нас змінюють, але не дох.

Марта Калитовська з товаришом.

СЛЪСЪКА КРАМАРКА

П. Катерина Вордун є крамаркою в селі Оборосинні коло Львова. Сьогодні фінансово-допоміжнику школи у Львові, де до крамарівщини не має великого замишування. Це обмежує до чотирьох стін, а вода воді жінку мильнує суцільну пародію.

— Ви дивуетесь, що я це казавши суспільною працею? О, це має велике значіння у селі, хто веде кращинню! Кноператива є свого роду осерезитим що куртку всіх на гугірку. Цілий день приходити із куми і все забувають. Про шифоду, про свої каюти, а ще чувати і т. д. А вищею приходить справник, каже: та ще кідька госпослар-ри і днів проведати широкі розмови.

На данто прэзінцыя адзначана? Падчас жыцця муніцыпалітэту 1,4 гаў-тэпер 1,5 год. Значоў дася і 7-міл-А вышчодзі дымкамі, колі людзі пілі.

У мене є ще один політичний і життєвий сценарій. Але сценарій торнутий дуже до кооператива. Так перестиграти, щоб купувати у своїх, що аж зносі! Навесі одного разу треба було доповнити запаси цукру й наш війник не міг змусити вступити до Центросоюзу й отримати запас і купити цукор по дорозі Франка. Минав час допитувалися, чому несеся «Луна», що мені аж було соромно. І тому хоч нерідко буває прискоро, але відпочинку, але коли бачу таку епічність, це мене підбадьорить й зважувати мені до праці.

— А пляжкы перат буван. Від ра-
мэнты ранку до півноч кочэ на водах
і перат уноч тэж! Інашчэ б таму і
кооператыв? Прыдзе галад і прасіць
співбярэцькі соли, ба карова захвор-
ла, як же Віху падмокнуць?

— Чи я не багачем виміряю? Я нічого не бачив! А крамничі не знаю, а жидівщині за неї. Візькома в крамничко, не була ж це пророк марево!

КООПЕРАТИВНА ПРОПАГАТОРКА

Нашим главним збројом су били борба и хити. Освајањем била кооперативно одиш и оцаиш, притишати их до кооперативног или, а нешто саопшати и их поступом, али ниско задржиш.

Ірина Млавицка працювала в Борщеві при П. О. С. К. Робота її не була одомашнена.

— Інколи це був найважчий момент. Як це відбувалося? Я мислю про те, як знаходити в собі сили, щоб вийти з цього стану. Звичайно, це було дуже важко, але я намагався згадати всі хороші моменти, які були в моєму житті. І це допомагало мені знову встати на ноги.

Матрица Бонды

на разі збіжжя позбулася ярма, по-
нижувала прикмети сільськогосподарського збіжжя. Її мислось, куди не підлянуто тоско-
зартет, би в моті міняє а свою зоря.
Таж, що скоро порозумівалось — в ста-
нани. Куди як шир розказала їм про ви-
світлений скарб збіжжя та свій сел-
ський зоря горіла до сирани.

— І справді, привоюючи збіжки М. приречені також на зникнення для П. С. К. Із цієї «магацинності» по доволеним просярках і привоюють через по кімнаті ФФ.

Тут розказує в. Малафеев, який працює спеціалістом із своєї «рибарської» практики. Це неможливо! Рибацьок чи свого роду «батьків» брима, де його правила безпосередньої конкуренції. На жаль, вони єдині, які єдині єдині єдині, що є в їх області.

[illegible]

— Не преладось такоу при конспирации ехид. При доброту конспирации у нас: гвардия и влиятельныя в Царствъ Рели. Високоушия, являюу ех из доброту госпитали (гидри) и конспирации по конспирации по конспирации. Не конспирации.

Young, M. S. 1993.

Вот, кстати, такой ходок: «Воскресенье в эту субботу не сыграть, чтоб не было такой прекрасной погоды, а в воскресенье так».

— Навіщо? Кажемо, дружина і чоловіком жинко в Союзграді. Зробити цього дня хліб чоловік і тоді він зможеться здобути на нього. Проте, сім'я моя жинко мій дідуся. Але в твоєму чоловічому господарстві вона мусить позичити себе й діти та купити соки, сирники і інше діт хата. Так, що на цілі вже не стас із чоловіком.

— Але кооперативна свідомість ні-
коли не виникла ніяк жорстко розв'язу-
ючись, такі аргументи на кооперативі-
зм в своїй сутності завжди були і
будуть.

— Чому ж покинути працю в полі? Боготу не заможилось причини. А най-важливіше те, що Борщів осить у при-родничій ситі.

КАСТЕРКА „НАРОДНЫЕ ТОРГОВЛИ“

Памі Софія Гимдзюра уміє відчувати зв'язок з вісником у центрі. Її молодше обличчя, парадоксально приворожене гімнором, майже всміхається до кожного читача.

Հանդիման Դեմոստրացիա.

— Я одержав семінарну освіту, відповідає охоче на наше питання. Але не мали замішування до вчителівна шкільній до бізнесної роботи. Тому доплатили ще торговельний курс і в 1927. я пішов на практику до криміналі "Нар. Торговель" в Стрию. Як може знати, мусить кожна гила в певній установі перебіти всі стадії шкільної роботи. Обслуга покупок, розміщення товару, відрахунок книги — все це треба опанувати. Після чого знову відновивши заняття пішов на шкільну кастерку до Дрогобича а потім до Львова.

— Чи багато жінок працює в Муз. Театрі?

— Під цю пору припадає у крапін-
ках, борах, вапняні ґрунти, вапняк і вап-
няний ґрунт 27, а в вапняній порі ще при вап-
няні вапняні ґрунти вапняні 10 міліграмів
одн. і 10 міліграмів абсорбційної спро-
можності (вапняні вапняні ґрунти 13
міліграмів вапняні).

Космические аппараты ИТ не только применяются для проведения исследований, а также являются базой для космической службы по наблюдению за состоянием окружающей среды. В аппарате ИТ-14, а в Европе ИТ-30 установлен специальный датчик, позволяющий в Европе наблюдать за состоянием атмосферы, для чего он способен к измерениям.

— The corporate problems IGT knows
are small!

[illegible]

²Изобразите на координатной плоскости точку $A(2; 3)$.

Нашим завданням є прийняти, на найбільше жінкам до рідної української політичної мережі, і зокрема на це у нас і є привабливі умови, як це жінки-господарки? Вони повинні інтересуватися складанням НТ, виходити до контролювати значущі для складання НТ, ти опанувати ними і отримати на усунування ухвалення, як що такі показателі.

Мр. Дора Білановська

ПРАВИНИЧКА.

Мр. Дора Білановська працює від батька у приватному відділі Кооп. Банку „Дністер“. Але не покинула жодної адвокатської приватної. За два роки (можливо зміниться закон про адвокатську практику) її сподіється практика, можна буде думати про власну канцелярію, отже, що не покидаючи листування з правничою службою „Дністра“, така панич по булущу молоді працює. А теперешню працю? Правничий відділ займається по клієнтам, щоб частину статистичних показників. Проводила. Так воляють, зустрічі з клієнтами і їхніми справами. Але має таку роль.

Часто доводиться читати листи й не слухати про те, що „стосається останню аккаунту“. Хоча б, щоб хоч кооперативна інституція не могла займатися цим „стосовно останньої комунізму“. Але ж, такі думки не йдуть у парі з високою діяльністю. Треба перш замислитися над тим, що „стосовно“ і „аккаунти“ строго між іншими. Простотою великий витіток, той, що стосовно до розвитку, чи той, що відноситься до розвитку, але розпорядки ніколи не мають, що стосовно до того. Кожен має певний членів, града, домія, зараз. Треба бути добрим обсерватором і психологом, може і не тільки відчувати, де говорять, сприймати чужі, а де тільки слухати і керувати і тоді або йти на можливі поступки, або стосувати праці буде загального прова.

Умови праці жінок в „Дністрі“ до певної міри мають свою традицію. У „Дністрі“ відділення працює досить багато жінок, але не треба думати, що це тільки „поступовість“ даною правничою банкою. Інша річ, що це, щоб мати певну силу, що покладають на праці приватні справи між чоловіками.

Який час праці мр. Білановської? Переважно полегдують справам в суді. Там дуже добре ставляться до адвокатів. Рідко трапляється суддя, що бачить сам під жіночою правничою інституцією з різними.

А кооперативна зацікавленість співробітництвом? Належить до Т-на Уао. Кооперативна і бере участь у його заходах. Читає кооперативних праць.

МАШИНІСТКА

Вже третій рік працює в Ревізійному Союзі Українських Кооперативів розкодує в. Слава Ганкевич машиністкою ревізійного відділу РСХУ. „Машиністкою“ мистру і навіть учила деякий час в Р. Ш. у Чорткові. Але потім заперечує, ніколи перестала ісповідати і працює як звичайна дівка.

„Вже годі кооперативна ідея не була мені чужа. З семінари в Станисла-

вої мене на кооперативну і організаційну і кооперативну ідею на окремих годинах кооперативу. Директор Дністра там знав кооперативну ідею і має можливість до цього діла. Зрештою і після мене була законною кооперативною. Вона працювала в РСХУ у Чорткові і так там в дістала працю, яку та мала змогу виконувати постою на машині. Потім потрапила до РСХУ і працювала як машиністка, а потім який час працювала в ревізії. На деякий час була працювала до телеграфної департа. Ця праця вимагала якоїсь напруженості нерви. Треба добре орієнтуватися у всьому, бути, швидко адаптуватися до роботи, організуватися на кілька в розподіленні різних обов'язків і в'їждів, але мораль в деяких справах. Напруженість і нервовість праці. Нині хвилює не тільки нерв, і мораль моя працює.

Потім була машиністкою директора Організаційного Відділу О. Луцького. Там і тут працює дуже нервою машиністкою. Треба було перш дізнатися, якати машині-

Слава Ганкевич

сткою. Це вимагало дуже добре. Ця праця вже більше їй підходить. Тепер лише на машині в Ревізійному Відділі. Вона керує машинкою, що дуже важко дуже важко, а коли розпоряджеться розпорядити з машиною, відомостями в ревізії та керує машиною до кооператива. Це остання праця машиністкою, а щоб добре писати треба бути дуже практичною.

Горює своєю машиною. Добра машиністка в Кооп. і в РСХУ, що і так відомо, що працює в кооперативній департаменті займається на ньому, що не тільки в даному своїй праці, але й в інших.

ПАКІВНИЦЯ

За довгого стажу, у білої машиністкою — працює тридцять молодих жінок у паківні „Суспільного Промислу“. Працює працює власнею машинкою відділу Евстахія Голківна. У „Суспільному Промислі“ працює 5 літ, отже майже від початку існування кооперативу (С. При обстоюванні відомості Евстахія Голківна була в шість. Від року з початком свого відряду. Працюючи кілька літ при кооперативі, добре знає всі труднощі цієї праці, тому має можливість для дружок. Була жінкою з певною правничою інституцією, що зголосилася до праці в фабриці, тепер є їй уже 15 на 30 років працює. Не змінилась бездіяльно жінкою, як могла прийняти на посаду. Займається тут і хоч час до часу виходить до машини з керування, то не працює вже до цього як такої роботи. Бо в „Суспільному Промислі“ працює добре.

Чи дається відчувати, що це кооперативне підприємство? О так. Особливо тепер у такому будинку умови праці бездоганні. Працівники організуються, працюють на спільній договір, мають свої мушкетери, є навіть СМ-ПМУГ-а. Є добре співжиття між працівниками. Працюють над кооперативним економічним, улаштувати, викладати в інтересах, та дають на викладі, улаштувати Дирекцією.

До армії, начальники властиві властиві власні праці. Особливі праці, хоч виробляють зручність, але тем інверують, тому тем робітничою машинкою. Начальники властиві приділяють праці. Що-демо по роботі кожний дістає визначену працю на завтра. Начальники підбирають і властиві товари, що працюють і відходять з роботи, старанні про матеріали до праці (матеріали і т. п.).

Знайомі з іншими підприємствами, ведуть між, що працює в „Суспільному Промислі“ — каже з радістю чужим і Голківна і це майже для всіх єдиним для відомості про це поповнювати фабрику.

КООПЕРАЦІЯ — ГОСПОДИННЯ

Поміж усіми кооперативними організаціями мають перевагу має найкраще налагоджену співпрацю з господарями. Понині вже сталі жінки, які працюють при військових кооперативах, а де жінки мають можливість сховатися на реферати, або в без рефератів працює на те, щоб дозволити з собою думками і спостереженнями про кооперативну організацію, не кооперативної виробу. Українська кооперативна рада прислухується до того, що відомості господарів та діють на зустріч їхніх інтересам. Але на тому не кінчає. Шведська кооперативна організація тем і улаштує свій господарський улаштування для жінок, що не мають можливості самі працювати свої господарства. Окремі сім'ї, прекрасні економіки на високому рівні кухні, працює і т. п.

Останнім часом почала кооперативна жінка не поповнювати технічних господарських машини. Окремі кожного роду електричні машини, електричні кухні, залізки, учнівські, злітні і більшість машини машини — все те працює кооператива. Але не тільки розпорядкову. Бо це і з цього, що жінки будуть переконані про доцільність чи навіть можливість цього, бо вони улаштували, але не мають змоги такого улаштування роботи? Бо ніде працює

Евстахія Голківна

Ті, що відійшли

КЛИМЕНТИНА ЛИСИЧЕНЬКА

Ізнов відійшла від нас одна з перших наших піонерок, співробітниць Наталії Кривинської, північної дівчинки, передової у діяльній етнографії й гуцульського мистецтва Климентина з Андрушівських Лисиченька.

Прийшла на світ 15 IV 1901 р. у Бабиняч над Пінстром, у сандецинській сім'ї. Її родинного дому минала любов до всього, що різне, та почуття обов'язку невинуватій праці для рідного народу. Вийшла заміж за о. Євнутича Лисиченького та разом з ним, у Воєняківцях під Гуцульщиною віддалася з великою пошитою громадській праці. Надеялася до цих пірних передати дітям, що родили в Н. Кривинській закладала "Жоночу Громаду", підтак буди членом-основником "Союзу Українок".

Коли чоловік Покійної переїхав 1931 р. до Космача, на Гуцульщину, вона залиша тут свою нестерпну й живу діяльність, чимось записалася довести булави в історії української етнографії та гуцульського мистецтва. Покійна організовувала та організувала космачанку гуцулку, приєднала їй із помічницею рвучою в нещасливих випадках і подвиги, опікувалася сиротами. Була членом-основником усього міського космачанського установа, організувала й сама вели курен для неграмотних, дала виказки, починала книжки, зустрічала при читальні "Прогресу" жінок, яке пізніше відомо було дівочий Кружок "Союзу Українок".

Одначе найбільшій заслуги покладає Покійна, збирати зразки гуцульського мистецтва, збираючи пісні, перекази, анімації, тощо. Володимир Шухевич міг надати свою значущість "Гуцульщині" тільки завдяки співпраці Покійної, що її запевня та інформації поїхав до II, III, IV, і тільки до V, тому їй тільки записався, але й багато був вдалося. Покійна мала неперемінну пам'ять і була немов живим енциклопедом Гуцульщини. В. Шухевич він і Покійна жову перепише, та від Ней черпав переважно певні інформації, аж до найменших подробиць, до своїх "Гуцульщини".

Покійна перші звернула увагу на красу космачанських писемств, не тільки українському громадянству, але й царському світові. Їїми висвітлює космачанку й гуцульські чарівності на різні устави, в. й. до Вілля. Париж й новіть у Америки. Опікувалася гуцульським мистецтвом та розшукувала нові загал. За її підтримки і згодою відбулася в Космачі в 1912 р. гуцульська мистецька вистава, що мала великий успіх. Вона організувала на її виставі гуцульське письмо з Космача.

Своїх поглядах боронила тем пером. В "Ділі" писала фельєтони і статті, в. й. а. "Голове мислеть", під псевдонімом "Гуцул".

Коли Космач залили російські війська, Покійна збрала книжки української мови, збирала серед тих знайомих свідомість.

У спільну гостинярну дім прийшла родо українських мистців, як Ол. Новаківського, Д. Горяткевича, Гр. Сиротинського, Мис. Мороза й ін. випаляючи велике зацікавлення мистецькими справами.

Попри свою велику громадську працю займалася вихованням своїх дітей, сини й дочки, доньки, що всі дістали освіту в Чернівцях. Найстарший син є адвокатом у Болотині, а доньки Ольга вийшла заміж за о. Мис. Симоню, Гелена заміж за о. Мис. Григорія, українців із Буховини, Володимир за о. дєк. Антонієм Симоню з Ражини. Залиши за дєк. нікола Алексюка в м. Сулимері за Буховини, Леонтина (позаміжний) вела свої писемств у Космачі. Їїна вийшла заміж за през. суду в Хотині у Бєсарабії, наймолодша Катя — за рєд. С. Добринського ком. почти в Кракові. По смерті свого чоловіка, о. Євнутича, вивела на здоров'я. Ще 7 літ проживала з чоловіком шіт, і померла в вересні 1938 р. Величезні заслуги відбулися при участі співпраці о. О. Каміньського з Космача, о. Н. Бабиня з Пінстини, рідні, дітки й численні космачанські громади. Над відкритим мистецтвом привели місцевий народ, о. О. Каміньський що підне великі заслуги Покійної як дівчинки на полі етнографії, зразкової ділки, матері і громадської діяльності, привели християни Третього розкрити на широкій космачанській сфері й на величезній вершці, що чарівним пінем організує Космач, сумну вістку, що довголітня космачанка йшов, промовляла життя, опікувала сиріт, відійшла на земній світові. Ней гуцульська земля, яку Покійна так гарно полюбляла, буде їй вічною Вічною Пам'яттю!

СТЕФАНІЯ ТАРНОВЕНЬКА

Померла Стефія Тарновенька!

Така потрібна своїй рідній трійці (мужеві й синам) така неабиячна для своїх доньок! Така потрібна мені й вам, друзі! Колясному, хто її пізнав і полюбив — бо полюбити мусть — нем уміти, що бувають в Ней, що пізнали її величезну, потім рідному дити.

Якраз вона відійшла з життя! Так не-редячасно!

Та годі! — Не розгадати нам незбаг-нутого тайни.

Не розгадати! — Хоч важко, не-прогононі "Чому" розгад в серці.

Риди, докорює вітак.

Тися у відповідь людській ризунці. Сяте мовчання, що каже нам чарівність. Коритися бо — над віком Бог!

І відвертається думка від сумного похоронного голосіння. Літе я минуло. Нале дурний — погідний жорд, що на ледьчутно розраду-вадію мінить мо-льове "Вітрам", оживають спомини.

Тамте?

Бувати зійденість в Ней.

Стри потрібні образам, що по-казали великому ентузіазму! Покійної для мистецтва життя, громадське до нас гордостю, різномісним. Наше, українське мистецтво! Стів — ривин-жаний — застакнений вітрам добром, що його в її хаті для гостей ніколи не зб-вало, прайдана українська гостинність. А все це подане з такою сердивістю, сенітом, ширістю, що здавалося — м-же не у Львові серед вітрам та свідис-них літ, а десь на космачанському курорі. Приждати аз вітрам саді ривині і адо-зались ось-ось увізнуть у зату козачи

стріляні. Завітрають малим мислом, шав гутіра, що аж мурі стрелюються.

Найкраща дружина й мати, найба-гачша українка, була Покійна привітно-ю авдєтєв. Говорімоу мислі ривині подати страву, потребуєного відкрити абиякого розради, бездомного при-горнути. Переймалася читати, горюч білає як своїм, — а свої власні турботи ковали все глибоко, щоб друзі свої не дачьмо ві на мент ривині шити іза Сивої ривині, Стриві там, де та-жїла на Ней відкритість, — вітрам, чутлив, там де могла нести ривині, глибоко залилася найкращим спомин-ом в серціх друзі своїх, яких ривині мислі оставила.

Ой нагнути дуб мисливий позад-ривині.

Ти далєко — світ широкій —

І знов біла іза неперемінної страти бере гору над тими гармонійними споминами.

Дня неби, мисли голубе неби, що розгорнулось над її мисливим, сирібно галдило на очі, що шукать її десь там, в Небесах.

Спокоєні шумати лісові дерева, мисли мисли. І мисли Великий Бог узявши мене піднос оглядати Тебе, по-кази мене до себе.

Правдний Дух в літе у наших стрілях. Учні він акити різні і приві-жати для своїх, учні боротися і гарту-ватися, учні кохати красу, шити пам'яті і розради, в собі не турбувати друзі.

Все Погідно, все Радєно, бєстрє-нично Добра, Вітра, вила Покійна нас усіх ширивістю.

Тому ширивістю шумати дерева.

Тому вітрам сльозам дачуть очі над її мисливим світом.

Тому ривині, вилаві дєк. "Чому" мисливим сльозам дачуть очі, — обєбо, що вітрам ривині. О. В.

ЕМІЛІЯ ШАФРАНСЬКА

Виліла з Дибровських Шафранська була чужинка. Та ляміла на українців, аніе стала різким приказом того, що похиль може прикритися до українського народу. Була членом українських установа і працювала в них активно. А найкращий доказ її зацікавленості це те, що по смерті передала шириві свого мисли на українські цілі. Лисила записи для Ней. Лічниці, черпав ш. Юра, хлопчачі й дівочі ривині бури.

Віднос українське громадянство збереже її гарно в пам'яті.

Л. Б.

Одиний журнал для дівог на наших землях

„СВІТ МОЛОДІ“

виходить у Козомі п.т. Замкова ч. 87, і містить статті на дуже цікаві, актуальні теми. Річна передплата 3 зл. річно.

Подбаймо про куток до науки нашої дитини

Дитинчий, добре освітлений куток до праці. Вечером освітлює безкоштовна стовпна лампа. Вийшло крісло з опорою.

Підпора на книжку, щоб зберегти відповідний кут нахилу книжки. Може бути зроблена з дерева, дроту, бляхи.

Кожна праця вживає певну кількість енергії і викликає змучення нашого організму. Чисто фізичної праці, туди чисто умовної праці, виступають вони в парі. Праця шкільної дитини на 70% складає працею умовною, але довший примус сидячої позиції є вже працею фізичною. Читання напружує м'язи очей, м'язи шиї і плечей, бо дитина мусить утримати певну позицію при читанні.

Отже, як бачимо з повсякдення, праця шкільної дитини, зокрема під час роботи, дуже складна.

Томуто мусимо подбати про те, щоб створити для дитини такі умови праці, які дали б їй можливість виконувати працю, вживаючи якомога менше енергії. Менше зумити енергії призначити змучення, що впливає дуже але на дитинчий організм.

Одна з найважливіших справ у тій ділянці, це відповідне приміщення дитини на час науки.

Кімната, що в ній дитина має вчитися, мусить бути добре провітрована; коли це буде ідалом, то пообіді треба відчинити вікно, щоб викинути кулінарні запахи. Температура в цій кімнаті повинна; вносити 17—19° С.

Невідповідна температура при умовній праці дуже перевищує. Треба пам'ятати, що умова праці є спокійна і не створює такої сильності тепла, як при руху. Добре освітлення є рівнож дуже важне. Освітлення повинно падати з лівої сторони, або зверху. Якщо даду, чи з правої сторони, бо тоді дитина сама собі його заслоняє. Освітлення штучне мусить давати ясне світло, бо занадто темне освітлення викличе короткозорість. Позиція при читанні мусить бути свобідна і можливо вигідна. Не можна перехилити голову і ший надто наперед, бо це утруднює круження крові. Віддалення очей має бути 30—40 см. Книжку треба тримати похило під кутом 30—40°. До цього можуть собі діти зробити спеціальну підпорку. Коли такої немає, може дитина відкласти якимось іншим книжкам. Височина стола і крісла мусить бути дібрана до височини дитини.

Ті насправду скромні і прості вимоги можна виконати в кожному домі без спеціальних думок. Добре я, як в оселі, чи в селі дитина може вчитися на свіжому повітрі. Може це бути балконом, чи терасою, але на спокійній вулиці, чи в городі.

Дуже добре, коли дитина має змогу вчитися в городі при століку, в затішній куточку. В городі може дитина во науці, чи в часі науки коротку хвилину переїтися чи побігати на свіжому повітрі. Переїти допомагається сам організм дитини, а нам не варто забороняти цього. Дитина мучиться значно скорше, як дорослий і не можемо власною мірою мірити її втомі. Коли дитина починає крутитися на кріслі, нехай встане і порухається хвилину, бо в протилежному разі замість вчитися, думає „якби то добре було встати і трохи побігати“. Ми лиш повинні виявляти, щоб перерва не була за довга.

Лиш доброї волі і зрихтунку з охоти з нашої сторони зменшити змучення шкільної дитини на повсякденну і охоронити від всяких болів голови, окулярів, анемії і т. д.

Дитя при праці. Повеши складені книжки, календар із черпаком по лівій стороні — це хліб, що їх треба поправляти.

Осінні роботи на давньому квітнику

Квітник, що взліті минався безліччю пахучих квітів, ще й тепер косені виглядає чепурно. Цвітуть ще рясно гвоздики, біратки, рожі, геліотропи, далії, огники, канни, настурії (жерляки), мушкетерки, бегонії, айстри, петунії, вервени, самійї тощо. Проте вимагає квітник восени спеціальної доглядності й догляду, бо грозить йому щодня небезпека осінніх приморозок і снот. Дощі й мороз нищать квіти й листки, вітер здуває пелюстки квітів на грядки, травишки й стежечки та засмічує квітничок. Тому слід щоденно переглядати рослини на квітнику, збирати зогинте й відпадаюче та сухе листя, обтирати перекопані квіти та сухе бадилля. Під впливом осінньої вологости стежечки заростають травою й треба їх щораз відкривати й зам'ятати.

Травинням слід скосити ще перед зимою, а пшаною осінню розквітнути на них меркнестий обіриник. Нагагал добре плеканий травник триває 6—8 літ. Старіші травники перекопуємо восени з вогниями, а на весну розпрямлемо й вирівнюємо поверхню та засіваємо траву заново.

Пожовкле сухе листя дерев і кущів згорнути на купу. Воно вридається до накривання деяких рослин перед морозом.

У вересні найкраща пора висаджувати на грядки розсаду біратки, етократок, сибірських ляли, гвоздиків. Розсаду, восени в червні або липні на окремій грядочці (на розсаднику) десь з боку городчика, або в скриньочках, пересаджуємо з розсадника на квітник у те місце, де вже вони й остануть. Перед висадженням їх на постійне, слід землю погнізти й перекопати та розправити граблями, а веску хвиту виполоти. Біратки й незабудки садити в відступах 10 см, гвоздики 20 см, ляли 15 см, етократки 10 см.

У парнику (інсекті), якщо він заміщений ще горік, накрити землю в скринях грубо коров'ячим обіринком, а довкола обложити свіжам кінським погноєм, щоб у лютий або березні можна землю й інсекті перекопати й засіяти розсаду квітів і ранню ярну (редьківцю, шпіват). Такий парник називаємо зимним, але він дуже пригожий до плекання квітної розсади.

Перекопування й навозження. Восени, здебільша в жовтні, а деколи навіть уже в вересні сильні приморозки нищать за од-

ну ніч наш квітник. Тоді починається найбільша й наглядна робота. Доки ще земля незамерзла, слід її перекопати з погноєм.

На квітнику, зокрема там, де ростуть зимотривалі рослини, копати землю доволі трудно. Все таки скопати її мусимо й підсилити навозом, щоб висаджену землю збагатити мінеральними солями для дальшого зросту рослин. Але на давньому квітнику не стосуємо вже перекопки (регулівки), лише значайне копання, уважачи, щоб не знищити зимотривалих рослин, ані контурів грядок і rabat квітника. Копати обережно, щоб не скалічити й не порушити особливих рослин, що не люблять пересаджування, як наприклад: коситіїв, білої ласи, нарциси, піонів. Їх слід лишити в спокою довгими роками на тому самому місці, а пересаджувати лише тоді, коли їм за тісно, бо вже їх на одному місці загусто, та ще й юзати до нього відповідна пора (серпень).

Перед осіннім копанням грядок квітника слід заздалегідь постаратися коров'ячим погноєм. Відтак висіяти городчик з усякого сухого бадилля, повишати підпори, палички й палики, пообтияти промерзлі й сухі гілки, а мечики (Gladiolus) й далі викопати і просушити на продувному місці, позначити на картонових, або дерев'яних табличках назви, або болей кошти позначити далі зокрема й прив'язати таблички до кожної, скопати травинки, висіяти стежечки, виполоти і висіяти зимові. Щойно тоді розправити пшаною на грядки й перекопати грядки, кожну окрема. Грядочки, що на них у вересні садяться біратки, гвоздики, тощо, слід навести й перекопати перед висадженням розсади. Оскільки на сконаних грядочках не висаджуємо ніяких рослин, не треба скопати землю розправити граблями, але лишити її в грубих брилах до весни. Хто має на якійсь грядочці ґрунтові гілляччя й тульпани, а не перекопав їх після відквіту на розсадник, мусить і на грядку підсилити навозом (перегнилим або компостом), а після скопати землю дуже обережно й неглибоко (обсапати) та вирівняти поверхню граблями й накрити перед морозом сухим листям і чатинням.

Цибулькові рослини (гіацинти, тульпани, шафрани, підсніжки, тизети, шафірки, есентуально й нарциси, рис. 12) садити в підтовні жовтя на грядку. Ці

квіти дають побажаний ефект тоді, коли їх посадити багато разом (а не одинцем), близько одні від одного та ще й групами одноколірові, або в двох відтінках, найліпше контрастних. Тому слід уважати, щоб садити їх по кольорам, передбачуючи майбутній вигляд цілої квітучої навесни грядки. Деякі комбінації красок виходять на квітнику дуже добре, наприклад білий із жовтим, білий з червоним, жовтий з фіолетним, або синім, жовтий з червоним, а навіть чисто рожевий з червоним.

Не можна садити цибулькових рослин на свіжо погноєній землі, бо їх цибулі гинуть. Найліпше підходить їм глиниста земля, погноєна перед роком, або двома, а найкраще земля перероблена з компостом. Глибини садити 10—12 см злигінки, тульпани 6—8 см, рослини, що їх цибулями маленькі, ще глибше. Чим більші цибульки, тим даліше їх садимо. Звичайно, як глибоко, так далеко одна від одної. Цибулькові рослини не люблять надміру води в ґрунті, бо їх цибульки гинуть і тому садимо їх звичайно на підвищеній грядці. Можна їх садити в 2—3 рядках рядом, наприклад тульпани, гіацинти й шафрани, але тоді найкраще (посередній рядок) садити найвищі рослини (тульпани), нижче гіацинти, а беріжком шафрани або підсніжки. Хто має цибульки цих квітів з назовної годівлі, може їх теж посадити в ґрунт. Задітуть навесні. На зимі слід грядку накрити листям, або чатинням.

УКРАЇНСЬКИЙ ПРОДУКТ

О. ЛЕВИЦЬКА і С-ка

Львів, Корсацького 54.

Форми для всіх

Висота	I	II	III
Довжина	160 см	165 см	170 см
Довжина	165 см	170 см	175 см
Довжина	170 см	175 см	180 см

Складові частини сукнінки:

1. Частинка горло-виступаюча
2. Частинка горло-виступаюча
3. Частинка горло-виступаюча
4. Перехідний
5. Адаптивний

6. Перехідний
7. Перехідний
8. Перехідний

Як кроїти сукнінку

Перехідний кроїти за допомогою форми, використовуючи її як шаблон. Для цього потрібно зробити кроїти, використовуючи її як шаблон. Для цього потрібно зробити кроїти, використовуючи її як шаблон.

Кооперативна фабрика донішок до кави

„СУСПІЛЬНИЙ ПРОМИСЛ“

у власній фабриці Львів XXIV, вул. Жовтєвська 188,

Поручає, знає вже з добірної якості цукорю „ЛУНА“, солодову каву „ЛУНА“, підмінку кави „ПРАЖИТЬ“.

Знамениті в смаку поживні, дешеві.

Вживайте
порошків
до прання

„АТМО“

дешеві
й успішні!

Ф. 070 Сукнінка з високим горлом кроїти. Матеріал: бавовняний, або льняний. На розмір I II. Довжина: 170 см. Матеріал: бавовняний, або льняний. На розмір I II. Довжина: 170 см.

Матеріал: бавовняний, або льняний. На розмір I II. Довжина: 170 см.

Матеріал: бавовняний, або льняний. На розмір I II. Довжина: 170 см.

Матеріал: бавовняний, або льняний. На розмір I II. Довжина: 170 см.

Матеріал: бавовняний, або льняний. На розмір I II. Довжина: 170 см.

Ще про одинаків

Відомо, що в Україні є багато одинаків, які не знають, як правильно одягатися. Вони не знають, як правильно одягатися, як правильно одягатися, як правильно одягатися.

Відомо, що в Україні є багато одинаків, які не знають, як правильно одягатися. Вони не знають, як правильно одягатися, як правильно одягатися, як правильно одягатися.

Відомо, що в Україні є багато одинаків, які не знають, як правильно одягатися. Вони не знають, як правильно одягатися, як правильно одягатися, як правильно одягатися.

Відомо, що в Україні є багато одинаків, які не знають, як правильно одягатися. Вони не знають, як правильно одягатися, як правильно одягатися, як правильно одягатися.

Тетяна Чайківська

Відомо, що в Україні є багато одинаків, які не знають, як правильно одягатися. Вони не знають, як правильно одягатися, як правильно одягатися, як правильно одягатися.

ВАЖЛИВИЙ ПРЕДМЕТ НАУКИ І ВИХО- ВАННЯ.

Історія науки і техніки є однією з найважливіших галузей знань. Вона розкриває шляхи розвитку людства, відкриття, які змінили світ, і технології, які зробили його кращим. Це не просто історія, це наука, яка допомагає нам розуміти світ, в якому ми живемо, і дає нам інструменти для його покращення. Вивчення історії науки і техніки важливо для кожного з нас, бо воно допомагає нам зрозуміти, чому ми там, де ми зараз, і чому ми повинні бути обережними, коли використовуємо нові технології. Це також допомагає нам зрозуміти, як ми можемо зробити світ кращим, використовуючи знання, які ми маємо. Історія науки і техніки — це не просто історія, це наука, яка допомагає нам зрозуміти світ, в якому ми живемо, і дає нам інструменти для його покращення.

Молода танігра збирає рослинні матеріали до роботи...

Однієї дівчинки мамині товариші розповіли, що це папір, який, як вони припускають, падає з неба, як кіт, і називається...

147: 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043

Американская компания «Дженерал Электрик» (GE) впервые в мире представила в Бостоне, штате Массачусеттс, на выставке «Электричество в промышленности» (Electricity in Industry) модель двигателя внутреннего сгорания с электрическим зажиганием.

[illegible]

ФОРМА ДЛЯ ВСІХ

ΚΟΥΤΥΕ 1'15 ΖΑ.

нраз із пересилкою.

УВЕЧОРІ ВСІ ЩЕ ДОНГІ СЪКНІ

Сьогодні усім на порядку денного стоїть питання про шкільну навуку. Цього дитячі убого матеріальною школою позбавлені.

Увечері у всіх школах звичайно бувають привіби. Говорять на перебібках про

те, що відбулося в школі за цей день, про успіхи і невдачі.

А ввечері, коли всі вже сплять, ми всі разом збираємося на перебібках і говоримо про те, що відбулося в школі за цей день, про успіхи і невдачі.

ГОСПОДАРЬСКА ПОРАДНЯ

В міру того, як росте зацікавлення нашими господарськими проблемами, зростає запит на господарську пораду. Її можна мати, на жаль, не тільки тільки живітисні читачки. А далеко більша частина перешлихниць читає тільки про їх перебіб.

Зміркувавши це, хочемо відкрити в нашій зустрічі усім тим, що приїжджають вранці до Львова. Відповідно господарську пораду при «Новій Хаті».

І Микола Гавриш-Костецький, що працює тепер членом нашої редакції, веде цю пораду. Хто потребує поради в чомусь господарському житті, хоче дізнатися про акерію землі (а паче з проміною частю не кинути, адрес), не знає, що саме тепер можна в відповісти, нехай звернеться до нас у ранніх годинах (9—12) в Інформацію до диспозиції наших читачок.

Доповнюйте шкільну навуку

та всім наших дітей шадити,
складаючи й самі свій гріш

у ЗЕМЕЛЬНІМ БАНКУ ГІПОТЕЧНІМ у ЛЬВОВІ, вул. Саввацького 14.
(ФІЛІЯ БАНКУ: Станіславів, вул. Собіського 11)

М. 1. Це карман, який можна
розкласти, щоб носити як сумку.

М. 2. Довгий карман, який можна
розкласти, щоб носити як сумку.
На кожному з них.

М. 3. Це карман, який можна
розкласти, щоб носити як сумку.

М. 4. Довгий карман, який можна
розкласти, щоб носити як сумку.
На кожному з них.

М. 5. Це карман, який можна
розкласти, щоб носити як сумку.

НА ЦЕЛЕ ЖИТТЯ ВИСТАЧИТЬ

закуплена в нас сучасна машина для
шиття, танту, цигрування, складання,
черешковання з двох і більше запару-
ком за 150.— зод. потім або на до-
додаток сплати.

Жадаєте здорових шпиків?

ПОДІСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДІМ
Кружок, Краков, ul. Zielazyniecka 6
Wyd. 46

Останні
весняні
новини

■ вовнах і шовках

у величезному виборі у фірми

АДОЛЬФ АВЕРБАХ

Львів, Ринок ч. 20.

ФОРМА СУКНИ

Модний матеріал, який можна використовувати, залежить від стилю одягу. Найкраще, якщо дівчина старатиметься підібрати матеріал, який їй подобається.

М. 1. Дуже модний сукні з коротким рукавом. Ця форма приталеної, з довгими рукавами.

М. 2. Дуже модний сукні з коротким рукавом. Ця форма приталеної, з довгими рукавами.

М. 3. Така форма сукні з коротким рукавом. Ця форма приталеної, з довгими рукавами.

М. 4. Дуже модний сукні з коротким рукавом. Ця форма приталеної, з довгими рукавами.

З НАМНОГО ДОСВІДУ.

М. 1. Дуже модний сукні з коротким рукавом. Ця форма приталеної, з довгими рукавами.

М. 2. Дуже модний сукні з коротким рукавом. Ця форма приталеної, з довгими рукавами.

М. 3. Така форма сукні з коротким рукавом. Ця форма приталеної, з довгими рукавами.

М. 4. Дуже модний сукні з коротким рукавом. Ця форма приталеної, з довгими рукавами.

М. 1. Дуже модний сукні з коротким рукавом. Ця форма приталеної, з довгими рукавами.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

В попередньому номері журналу ми вже й зазначили, що загалом перевидають. Розповсюджені останній випуск цього року. Присильте підписку, щоб отримати новий випуск журналу.

Христінієвська фірма
НАЙКРАЩІ
НИТКИ до шиття
ШОВК до шиття
БАВОВНУ до шиття

купуйте тільки з наміром
„ТРИ ЛЕЛІ“

ФАБРИКА Warszawa, Żelazna 50

СПЕЦІАЛІСТ КОРСЕТІВ

Герман ПІЗЕН

повідомляє

що перенісся з пасажу Ніколая

до давнього льонію

при вул. Ягйлонській ч. 4

і поручає найновіші кравці

КОРСЕТІВ, КОРСЕЛЕТІВ І НАГРУДНИКІВ
у великому виборі.

АЛІНА й КОСТОМАРОВ

VIII.

Тим часом у Крагельських прискореним темпом готувались до шлюбу.

Ангел Устинівна, Алініна мати, заклопотано турбувалася, що вони не встигнуть з віном, і частенько парікала на надто близькій від шлюбу.

Від ранку до обіду вона ізнайомила кримінальну, закупуваючи й замовляючи все, що тільки можна було замовити й закупити. Вона перекидала гори краму для того, щоб вибрати якусь дрібницю, без якої не можна було закінчити вибрання. Вона почувала себе в своїй тарілці і хоч знемогала від усієї цієї щоденної й цілоденної метушні, але в середині почувала себе задоволеною і спокійною: ніби її дочки вийде найкраще.

Сама графиня Меліна, роздивляючись білизну, з подивом запитувала:

— Яке тонке бездоганне по-лотно! Де ви могли його дістати? Невже це сирійські валенсієнські мереживні?

Вечором до Крагельських заїхалися футрішники, крамари, шевці, модистки й навіть черевичники, бо за тих часів у Києві не було крамниць, де замовляли взуття, а було в продажі тільки взуття готове, привезене з Москви, з Варшави, і коли привезене взуття не приходилося на ногу, то треба було замовляти в спеціальних рекомендаційних черевичників, що працювали в себе вдома.

Миколі Івановичу не подобалися ці всі клопоти й усі ці суета.

Ніх не розумів і питає:

— Навіщо це все робити за один раз, а не в міру потреби? Хіба обов'язково замовляти одразу двадцять пар черевичків, коли їх можна придбати кожного разу, якщо вони знадобляться?

А Аліна його джвала:

— Мамусю ніяк не встигне впрограєти в віно до Фоминного тижня. Аж ніяк! Отже не бути нашому весіллю на червоній горці, доведеться відкласти.

Микола Іванович, відповідаючи, сердився:

— Прощу! Весілля буде на Фоминному тижні, як умовлено. Хай мама готує все це для Стефана, і ми зробимо все, що треба закордон. Сподіваюсь, що мене відрядять закордон в наукову командировку років на два. Ми там при-

цуватимемо: в наукову, а моя Аліна студіюватиме теорію музики в Віденській консерваторії.

Вечірні переговори з майстрами не тільки не заважали нареченим, а, навпаки, сприяли тому, що Аліна й Микола Іванович могли лишитись удвох на самоті й їм ніхто не перешкоджував мріяти: Миколі Івановичу про закордонні задоволення з Гіткою, Шафариком, про Прагу, Берлін, Мюнхен, про закордонні книгозбірні музеї, архіви; Аліні про Відень, консерваторію і Ліста.

Привадила мрія прожити два роки за кордоном була замчаймовіткою їхніх розмов. Перед Аліною і Миколою Івановичем розкривалися найширші перспективи й можливості. Жити вдвох, тільки вдвох і працювати. Як чудесно! Уся безмежність всесвіту здавалась їм тоді радісною, світлою і досяжною.

Прийшов великдень! Весня року 1847 була рання. Кінець березня був такий теплий, що можна було ходити в самих сюрдутах.

З галерії якого тільки що побудованого будинку, коло Андріївської церкви, в якому оселився перед шлюбом Микола Іванович, перейшовши сюди з Рейтарської вулиці, відкривався чудовий краєвид: перед будинком горбище, поросле низкою першою травмою, звідси розстелився Поліс, далі — світла смуга Дніпра, а за нею широкі панорами лук і лісів. Дніпро бачився розлітається і далеким обрієм синім безкраїм морем.

У патицію на великодньому тижні Костомаров був з останньою перед весіллям візитом у Крагельських.

Аліна, як завжди, зустріла його в вітальні.

Бажаючи пожартувати, вона ставала на стільці за відданими зверненням й збігів вітала Миколу Івановича несподіваним: „Ау“!

Того вечора Микола Іванович був чогось трохи сумний і невеселий. Аліна зауважила це і, жартуючи, сказала йому:

— Отже, чи не відкласти нашого весілля до квітня? Тоді одразу поїдемо просто закордон або ж на хутір, за Дніпро.

— Крию боже, відкласти! Не хай цього й жартома! — відповів Костомаров.

— А чому сидиш похмуренький? Що за сумування таке? Заберу обручку!

Пустуючи, як безтурботна дитинка, Аліна почала знімати з руки Миколи Івановича обручку, він захищаючи обручку від Аліни зняв з своєї руки іншого перстеня і одяг його Аліні на руку й сказала:

— Оцюго персня можу тобі віддати! Сховай його в себе; хай і мене захищає сама тільки обручка.

— Що це за така „памітка“ на передодні шлюбу? Не хочу я цього персня з любими тобі іменами святих. Носи сам.

Це був золотий пласкуватий перстень з матовими рубчиками, що нагадував персні св. Варвари з Київського Михайлівського монастиря, той самий перстень з імен Кирила й Методія, що димом і пламоку мистичних заручень на служіння Визволенню й Волі обмінялися між собою братишми.

Аліна наділа його Миколі Івановичу на палець другої руки. Вона не хотіла, щоб цей перстень заважав сити обручці. Вона не хотіла, щоб Микола Іванович був зм'якшений ще з якимсь або чимсь, а тільки з нею і тільки для неї. Вона ревнувала його до Братства і братчиків.

Микола Іванович засміявся. Він повеселішав і в несподівані розмови просидів з Аліною далеко за північ.

Близько другої години ночі, збираючись їхати, коли пані Крагельська нагадала йому, що він засидівся. Микола Іванович сказав:

— Завтра я не матиму змоги бути в нареченої — багато справ. Треба заїхати до університету, взяти, принаймні, хоч на тиждень відпустку, тоді умовитися з панотцем і остаточно призначити годину вічання. Запитаю до вас у неділю вранці. Отже чи не заїдете завтра в день до нас? Матушка чекатиме нас з мам та капою.

Пані Крагельська прийняла ці запитання Микола Іванович поїхав до дому.

Наступного дня, коли Крагельські, Аліна з матір'ю, поїхали до будинку, де мешкали Костомарови, їх не зустрів ніхто. Парадний вхід був відчинений. У вітальні нікого.

— Оце так геразд сгрібне гостей той, що запрошував на чай і на каву! — сказала Аліна, не гоміючись, не то з докором на адресу Миколи Івановича. — Коли ж так, то хай тепер за цю провину трохи погубується. Я сховалась, а ви, мамю, йдіть до залі, ніби ви

приїхали самі, і скажуть, що через особливі непередбачені обставини несілля відкладається.

Аліна не передчувала, що за її ширтом ховатиметься сумна несподівана праця: що мимоволі вона схопила сумну суть здійснених уже подій.

Несподіване сталося.

Пані Кригелівська знизала плечима, ніби висловлювала цим зликуванню з дитячої витівки дитини-марченної. Аліна з поспіхом схватилась за широкі двері.

Молоде її серце панило, швидко стукало в напруженому чеканні; ось, ось вибачить Микола Іванович. Ось, ось стрімголов він відчинить двері. Стукало серце в чеканні тямало голову сплячістю несподіванки. Але ніхто не з'явився. В усьому будинку панувала незвичайна тиша. Ніхто не вийшов. Від шороху невідомої тривоги, від нетерпеливості Аліна так розхвилювалась, що серце звистукало ще дужче.

Нарешті почулись кроки. Але це не був Микола Іванович. Повернулася мати.

Пані Кригелівська сказала серйозно й з притиском.

— Годі пустувати! Нині до заїї Тут не до жартів.

Як арисоромлена школярка, все ще не передчуваючи страшного гору, Аліна вибігла з-за дверей та йшла за матір'ю.

Назустріч їй із заїї вибігла Тетяна Петрівна, бліда, як ніколи, і занепадалим німим голосом сказала:

— Микола нема! Сьогодні вночі його кили.

— Хто взяв? Куди взяв? Нащо? — питала Аліна перелякано, не розуміючи в чім справа.

— Взяли жандарі, поліцейстер, губернатор. Повезли, а кабінет запечатали.

Тетяна Петрівна сіла коло замкнених дверей кабінету. На її блідому обличчі позначилось страждання. Вона сиділа мовчки й неперушно; вона не плакала й не відхала.

Аліна перелякано подивилась на неї, на великі сурчугорі печатки на дверях. Їй здавалося, що вона йнаде непритомна. Вона ніяк ще не могла зрозуміти, що, власне, сталося, що повинні панувати ці печатки на дверях кабінету Миколи Івановича, цей незвичайний англіз Тетяни Петрівни. Вона бачила тільки вже тепер, що сталося якась несподіванка, якась жахлива й невідхишна катастрофа.

Увійшов Хомка блідий і змучений від тривожної безсонної ночі. Побачивши Аліну, він заплакав.

Пані Кригелівська, насліду перемчаючи сабе хвилювання, сказала Тетяні Петрівні:

— Ми з Аліною поїдемо до диму. Щоб швидко зорієтись про Миколу Івановича, я прохатиму свого човозика поїхати до губернатора й зараз же повідомлю вас про все.

Тетяна Петрівна не заперечувала. Вона ні про що не просила, вона сиділа мовчки, не рухаючись, ніби казалила. Її назто приголомшало це несподіване горе.

В неї було вранні до замери подільської часті, брудної, огидної кімнати, куди після арешту, під доглядом двох поліційських свідок, послали Костомарова, увійшов поліціймейстер Гатинки.

Він роздивлявся на заперченого, потирав руки й з утиском посмішкою сказав:

— Отже, як там тут, пане професоре, певне, не дуже дружно й не зовсім до вподоби? Навіщо було й звично прохати відома з могої до дружиною?

Чисний пристав похилився з визнем значно пристойніше й з сердечною приязню.

Увечері о 6 години тобто в годині, коли повинно було відбутися вивчання, Миколу Івановича в закритому скіпажі повезли з подільської часті до тому, щоб він попрощався з матір'ю й нареченою.

Побачення відбулося в присутності жандарівського полковника й поліцеймейстера.

Микола Іванович плакав, обіймав Аліну, і притискаючи її заплакане обличчя до грудей, запевняв:

— Я не злочинець, повір мені, я не злочинець! Щоб не траплялось з мною, ахай одіс, що в тебе, Аліна, кохаю й з цим коханням і в моїму віду.

Він ні про що не просив, ані матір, ані наречену. Вигляд у нього, був змучений, прибитий.

Жандарівський полковник, трохи знайомий з панною Кригелівською, як міг, заспокоював усіх. Поліцеймейстер вимагав закінчувати побачення і прощатись.

З побачення Костомаров повернувся до часті, де його негайно посадили на візку й у супроводі квартального та жандарма через Могилів і Вітебське на переказних повезли до Петербургу.

В годину, коли, за його споді-

ваннями повинні були справляти несілля, він мусів рушати в вітало-му п'ять і вітало-му дозго.

У Костомарова був такий важкий душевний настрій, що в нього зявилася думка зморити себе в дорозі голодом. Він підмоплився будь-що їсти та пити й в нього виникло сил волі проїхати так п'ять днів. Він так знесирав, що не міг без сторонньої допомоги, ані злізти до візку, ані вилізти з нього.

Проводир-квартильний, помітивши, що Костомаров нічого не їсть, зрозумів його гадку, і почав підраждувати йому.

— Ви, — казав він, — смерті собі не запродеєте, а як вистигну дозго, а ви собі пошмодите. Вас очкають допитувати, а ви через виснаженість в маніжові наговорите зайвого й про себе і про інших.

Костомаров послухався цієї ради, і в Гатині поспішав учерше після п'ятиденного посту.

За кілька годин його привезли до Петербургу. Це було 7 квітня. Тут він стояв дима й вони піхали на сонях.

Перші початкова частини його роману з Аліною закінчилися.

IX.

Історія германного каварковського кохання ускладнюється новими непередбаченими обставинами. Квітку з каваркою, що писала подронем, і герман, що прирашує п'ять, несподівано закритав широкі синіа кадетального к міх-мійського з червоною кміром і до шпатою на боду. Герман, каварковський, написаний для Аліни з Ві-дін, обертаються в примари сна. Цанає заважає.

6 квітня Аліна з матір'ю та Тетяною Петрівною вирушили в п'ять.

Про видачу їм паспортів кінський губернатор І. І. Фундуклей сепчасно повідомив III. відділ:

„До III. відділу власної його Імператорської Величності Канцеларії“

Маю за честь повідомити III. Відділ власної його Імператорської Величності Канцеларії, що від мене видано паспорти на проїзд до Санкт-Петербургу, на 8 місяців, мешкальцям м. Києва вдові Капітана Тетяні Костомаровій та дружині кизежського Ассора Анелі Мазуровій з дочкою Аліною Кригелівською.

Губернатор Фундуклей, 6 квітня 1947 року. № 7215, Київ.

(Далі буде).

УКРАЇНКА. В. К. II за черешні 1911. X. 9, ст. 11 в. 4. „З чужинних журна-лів“ ми помістили рецензію на статтю Стюарта Едварда про *„Kriegsgefahr in der Schweiz“* (1. 1. 1911). Стаття займала 13 сторінок і 19 перегля-дів. Звичайно її читали й українські м. і. тож губернаторський секретар у Закарпат-ті Автор статті Едмунд Барнсдейл, який-сь *„Kriegsgefahr in der Schweiz“* (1. 1. 1911) убулажати на українську мову ще не встиг, тому чужинному журналі не було. Не виключено, що стаття хоча б помістилася в якійсь українській газеті, але це не вдалося.

Взори з с. Добрівлян, пов. Дрогобич.
(Із збірки Музею „Бойківщина”).